

Praktisk info:

REJSETIDS-PUNKT:

Egypten kan besøges året rundt, men om sommeren overstiger temperaturerne ofte 40 grader. Vintermånederne januar og februar kan være kølige med dagtemperaturer i den nordlige del af landet ned til 10-20 grader.

FLY:

Egypt Air flyver direkte mellem Kastrup og Cairo flere gange om ugen fra ca 2.500 kr retur. Swiss Air og lavprisselskabet Ukraine Airways tilbyder priser ned til 1.700 kr. retur med et stop.

TOGTRANSPORT:

Et turist VIP-nattog med sovevogne forbinder Kairo med Luxor og Aswan. En billet hertil koster omkring 110 USD. Om dagen opererer flere langt billigere ekspreslokaltoget på samme strækning. Billetter hertil kan for udlændinge kun købes på nettet og tidligst 14 dage før afgang.

TRANSPORT PÅ NILEN:

Stort set alle nilkrydstogter sælges som en del af en pakkerejse. Blandt andet Atlantis, Stjernegaard, Apollo og Albatros Travel tilbyder disse.

OVERNATNING:

Glimrende familiehoteller med fire senge og ofte med svømmepøl kan fås til under 300 kr pr nat pr værelse. Vi boede på følgende hoteller: Cecilia Hotel (Kairo), Rezeiky Camp (Luxor), Orchida St George (Aswan).

VISUM:

Danskere kan få visum ved ankomst i lufthavnen i Kairo for 25 USD.

CORONA:

Indrejse kræver enten fuld vaccination eller negativ PCR-test samt udfyldelse af indrejseformular.

Familie på fire i Faraoernes land

Den spændende: Er man lidt eventyrlysten er det også muligt selv at rejse rundt i Egypten med tog og færge. Tag med når en familie på fire på egen hånd besøger pyramider, templer og kongegrave.

Solen står højt, himlen er svagt lyseblå og vejret er næsten ikke plaget af den sædvanlige storbysmog, da vi fra afstand får dagens første glimt af Gizas mægtige pyramider. Midt i den kogende hede egyptiske højsommer har jeg taget min familie med til Kairo, Egyptens hektiske hovedstad. Herfra skal vi bruge de kommende uger på selv at rejse gennem det enorme land helt ned til grænsen med Sudan. Og første stop på vores rundrejse er altså pyramiderne i udkanten af hovedstaden.

At vi er her midt i den ekstremt lumre lavsæson, betyder dog langt fra at vi har oldtidsunderværkerne for os selv. Turbusser i hobetal holder parkeret på den enorme parkeringsplads foran indgangen og ud ad dørene myldrer asiater og vesterlændinge bevæbnet med vanddunke og tropehatte.

Foran selve Keops pyramiden er vi heller ikke ligefrem alene. Et tilsyneladende uendeligt antal droschechauffører, kameldrivere og personlige historiske turguider falbyder med uendelig optimisme og entusiasme deres ydelser.

Problemer i ørkenen

Det er første gang den øvrige del af familien ser pyramiderne. Selv var jeg har for 23 år siden som ung og naiv rygsækturist med min daværende kæreste. Lidt uden for indgangsporten foreslog en opportunistisk kameldriver også dengang en ridetur. Det lød som en mægtig idé, men så snart vi havde aftalt en pris skiftede min rejsefælle dog mening. Pludselig syntes hun at nabokameldriverens kameler så sødere ud, så hun insisterede på, at vi benyttede ham og hans trækdyr i stedet.

Snart efter ledte vores nye kameldriver os derfor i sand Lawrence of

Pizza Hut i Giza må være en stærk kandidat til at være den fastfood restaurant i verden, der har den bedste udsigt.

Feluke-sejltur på Nilen. Som altid i den arabiske verden inkluderede turen en kop sød te.

Arabia stil hen over ørkenen og frem mod Keops-pyramiden. Alt var som taget ud et 1001 nats eventyr, lige indtil jeg kiggede mig tilbage over skulderen og opdagede, at den forsmåede, oprindelige kameldriver og et betragteligt udsnit af hans venner på en lang og bred række bevæbnet med sten i hænderne nu kom spurtende efter os.

Øjeblikket efter sad vi efterladt alene tilbage på vores kameler i ørkenen. Mens småstenene regnede ned omkring ham, løb vores nye kamelfører alt hvad remmer og tøj kunne holde gennem landskabet tæt forfulgt af den ophidsede hob. Heldigvis genlød høje skingre fløjter snart efter, da også turistpolitiet nu kom stormende og reddede både os og den stakkels opportunistiske mand.

Læren heraf – forhandl aldrig med mere end en egyptisk sælger ad gangen – har siddet dybt indprentet hos mig lige siden, men det er stadig med

en smule uro i kroppen, at jeg nu med et barn i hver hånd går rundt mellem pyramiderne. Heldigvis er her anderledes fredeligt i dag og til trods for min tidligere uheldige oplevelse skal ungerne naturligvis alligevel have en ridetur. I god ro og orden og til en særdeles overkommelig pris, trækker flinke Khalid, som jeg selv henvender mig til, derfor snart efter fru- en og børnene rundt på sine søde kameler, som han har døbt Mickey Mouse og Michael Douglas.

Rideturen ender ved Sfinxen. Sagndyret, som forestiller en løvekrop med et menneskehoved, menes ligesom pyramiderne at være omkring 4.500 år gammel og begge dele menes kun at være så velbevarede, fordi her stort set aldrig regner. Nær derved spiser vi frokostpizza på en Pizza Hut restaurant, der med sin placering lige foran Sfinx og pyramider, må være en oplagt kandidat til at være den fastfood-restaurant på

Fortsat fra side 4-5

Forhallen i Ramses togstationen i Kairo er imponerende.

hele kloden, der har den bedste ud-sigt.

Med lokaltog til Luxor

Som en grøn åre skærer Nilen sig sydpå gennem den omkringliggende sandfarvede ørken. Jernbanespolet løber stort set hele vejen lige ved siden af floden og begge dele synes at fortsætte i det uendelige. Floden, der er længere end nogen anden på planeten, vinder dog kapløbet med sine over 6.000 kilometers længde og de ti lande den undervejs gennemløber.

Som dagens vistnok eneste turister har vi taget det lokale andenklasses dagstog sydpå fra Kairo mod Luxor. I det skarpe dagslys kan vi dermed følge med i nillandskabets palme- og daddellunde undervejs, og vi har god tid til at tale med vores flinke og nysgerrige egyptiske medpassagerer.

Luxor kaldes også for ‘verdens største frilandsmuseum’ og med sine templer og kongegrave føles det som at gå en tur igennem historien, når man går rundt i byens gader. Byen må være enhver arkæologs drømmestation og siden 2011 har man været i gang med at restaurere og genopbygge den tre kilometer lange såkaldte Sfinx-Allé, der fører mellem de ikoniske Karnak og Luxor-templer. En af disse hundredvis af Sfinxer bærer sågar Cleopatras sejl, da hun i sin tid sammen med Marc Antony sejlede ned ad Nilen for at besøge stedet.

Her midt om sommeren er her kun få andre turister, så forholdet mellem tilgængelige hestevogne, feluke-sejl-

både og pengestærke ‘blegansigter’ er ganske langt fra i sælgernes favor. Råbene lyder derfor uophørligt ‘Horse Horse!’, ‘Felucca-ride Mister’ og ‘Where are you from?’ som vi i heden spadserer gennem gaderne i Øvre Egyptens historiske hovedstad.

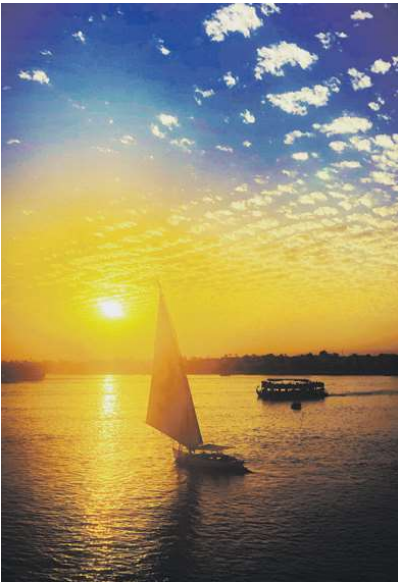
Endnu et dagstog leder os de 181 kilometer længere sydpå til Aswan, hvor vi indlogerer os på et hyggeligt hotel. Udsigten her fra vores femtals-hotelværelse på Nilens østlige bred fås næppe smukkere. Hestevogne kører forbi langs flodpromenaden i forgrunden. Bag dem driver feluke-sejlbåde med de karakteristiske trekantede sejl langsomt forbi på den brede Nil. Imens går solen i baggrunden ned over adelsgravene i den røde ørken og over den frodige og grønne Elephantine-ø midt ude i verdens længste flod.

Sejlads på Nilen

Årets måske mindst blæsende dag fejrer vi med en feluke-sejltur på Nilen. En feluke er en traditionel egyptisk sejlbåd drevet frem af et eller to latinersejl. Båden har ingen motor, så det er en romantisk og rolig måde at navigere rundt om øerne ude i Nilen. Det er en herlig oplevelse, så længe vi flyder medstrøms, men da vi runder Elephantine-øens nordspids står vi bomstille. Den alt for sagte vind taber kampen mod strømmen og til sidst må vores stakkels bådfører Mustafa - efter at have udspøjet alverdens eder og forbandelser - trække et par enorme årer frem og ro os ind til bredden.

Mange turister går i Hercule Poirots fodspor og rejser standsmæssigt længere ture op eller ned ad Nilen med et af de mange luksuriøse krydstogtskibe. I havnen her i Aswan får jeg lov til at besøge et af dem. Her er selvfølgelig svømmepøl på øverste åbne dæk, pianobar, fine restauranter og mahognimøbler alle vegne. Det hele ligner noget der er taget direkte ud af Agatha Christies 1937-roman ‘Døden på Nilen’, der beskriver en mordgåde ombord på et nilkrydstogtskib præcis som dette.

Den nilsejlad vi selv vælger, er dog af en noget anden karakter. For blot 125 kroner pr. person køber vi os to førsteklasseskahytter til den of-fentlige færge til Sudan. Turen starter ved den sydlige, opdæmmede side af den store Aswandæmning og derfra sejler vi i 18 timer for at komme

Feluke sejlbåd i solnedgangen på Nilen i Luxor. Hvis det ikke blæser, kan båden kun drive med strømmen.

Fortsættes side 8

Fem seværdigheder i Egypten:

Kongernes og Dronningernes Dal (Luxor).

På Nilens vestbred ligger de mange gravkamre af egyptiske faraoer (gudekonger) og deres dronninger. Turen dertil kan let kombineres med besøg ved Memnonkolosserne og Hatshepsuts gravtempel.

Det Egyptiske Museum (Kairo).

Samling af antikviteter og mumier fra det gamle Egypten fremvist i smukke højloftede rum. Mest berømte udstillingsobjekt er Tutankhamons 11 kilo tunge guldmaske.

Luxortemplet (Luxor).

Historisk tempel beliggende midt i Luxor by. Bygget i sandsten omkring år 1.400 f.Kr. Særlig velbevaret med høje søjler og figurer og et væld af hieroglyffer.

Aswan-dæmningen (Aswan).

Den Store Aswandæmning afløste den oprindelige Aswandæmning. Den blev bygget af 35.000 egyptere og 5.000 russere og blev indviet i 1970. Vandkraftværket i dæmningen leverer strøm til en stor del af Egypten.

Karnaktemplet (Luxor).

Enestående samling af templer, figurer og kapeller som for op mod 4.000 år siden udgjorde en del af den monumentale Thebes-by, som hovedstaden i Øvre Egypten dengang blev kaldt.

De fire tyve meter høje Ramses-statuer der udgør Abu Simbels hovedtempel set fra den offentlige færge på vej mod Sudan.

til Wadi Halfa, grænsebyen i Sudan. At kategorisere vores kahyt som 'første klasse' er måske nok efter europæiske forhold lidt af en tilsnigelse. Men i det mindste har vores spartanske kahyt både en simpel køjeseng, en aircon der ligner noget fra krigens tid og et stort ko-øje, hvorfra vi kan besigtige landskabet, som roligt passerer forbi.

Fællestoiletterne er huller i gulvet, men er rene og pæne. Maden – der såmænd indgår i den yderst fornuf-

Udsigten fra vores hotel i Aswan: Hestevogne, en feluke-sejlbåd, Nilen, den grønne Elephantine-ø og i baggrunden adelsgravene i den røde ørken.

Vores bådfører Mustafa må på vores feluke-sejltur i Aswan tage årerne til hjælp.

tige billetpris – består af brød, æg og den egyptiske nationalret fowl – udkogte hestebønner med citronsaft, tomat, olie og krydderier. Det lyder måske ikke så børnevenligt, men især vores datter gnasker det fornøjet i sig.

På nær en enkelt eventyrlysten, ung amerikansk kvinde er vi de eneste vesterlændinge ombord og stort set alle de øvrige passagerer er sudanese. Båden rummer kun ganske få private førsteklaseskupeer, så langt de fleste sover på bænken i de åbne rum, der udgør det for anden klasse. Damer i farverige gevandter og med et hav af bylter og pakkeneliker hygger sig i dameafdelingen, og der er ingen grænser for, hvad de vil gøre for vores lyshårede børn, når vi kommer på besøg. I solnedgangens

skær breder mændene deres bedetæpper ud på øverste dæk og vender dem mod Mekka. De lader mig fotografere dem alt det jeg har lyst og flinke Mortasim, som jeg får lov at tage et nærportræt af, insisterer sågar på at hele familien senere på rejsen skal komme og besøge ham i den landsby hvor han bor.

Her er ingen mahognimøbler eller svømmepøl, men her er folkeligt og rart. Udsigterne og solopgangene fra båden er lige så gode som fra de mere traditionelle krydstogtskibe.

Tyve meter høje Ramses-statuer

Måske er en af dem endnu mere pittoresk for på denne sydlige rute, hvor de traditionelle turistbåde ikke sejler, skal vi efter planen omtrent ved sol-

opgangstid passere det sagnomspundne Abu Simbel tempel nær Egyptens sydlige grænse.

Abu Simbel templet blev bygget for at fejre Ramses II og Dronning Nefertaris sejr i slaget om Kadesh i det 13. århundrede før Kristus fødsel. Templet, som er udhugget direkte i klippen, blev man nødt til at flytte, da vandstanden i Nilen steg voldsomt i forbindelse med opførelsen af den nye Aswan-dæmning. Hele templet blev derfor i 1967 skilt ad og flyttet 200 meter bagud og 65 meter højere op, før det igen blev samlet der hvor det ligger nu.

Efter en urolig nat med to gange falsk brandalarm i den ene af vores to kahytter, står vi op klokken fem om morgenen. En times tid senere sejler vi forbi Abus Simbels hovedtempel, hvor fire styks tyve meter høje Ramses-statuer fra deres nye forhøjede position troner over floden. Selv om templet er på Unescos verdensarvsliste og en af Egyptens mest kendte attraktioner får det med sin afsides sydlige beliggenhed relativt få besøgende. Fra den offentlige færge betragter vi andægtigt de imponerende statuer uden at skulle betale andet end færgens billetpris.

Næsten fyrrer timer har vi i alt opholdt os i tog eller færge langs eller på den brede Nil, da vi til sidst endelig krydser grænsen til Sudan og snart efter tager afsked med den mægtige flod. Den mægtige flod, der stille flyder gennem ti afrikanske lande og udgør et eksistentielt fundament for livet og turismen i Egypten.